

Utgifvare:
Kom. för Sv. Missionen i Kina.

Redigeras af
ERIK FOLKE och
EMMA BESHOW.

Expedition:
Malmorgsgatan 8.

Telegramadress:
»Sinim», Stockholm.

Telefon:
Riks. 44 59. Allm. Brunkeb. 17 35

Innehåll: Hvad det nuvarande missionsläget väntar af Kristi församling. — Kulturbilder från det inre af Kina. — Något om våra kapell i Kina. — Fröken Gertrud Halldorf. — Ett nytt Kina. — Hemmet för missionärernas barn. — Östern i Västeru. — En kristen statsman. — En viktig missionspublikation. — En liten Gideon. — Redovisningar. — Missionärernas namn och adresser. — Hans Stjärna i Östern. — Försäljning.

Hvad det nuvarande missionsläget väntar af Kristi församling.

Utdrag ur ett föredrag af missionär *George Sherwood Eddy* under världsmissionskonferensen i Edinburg.

Vi skola denna stund sansadt och nyktert söka beräkna kostnaden för världens evangelisering samt se till, om vi äro i stånd att bära denna kostnad. Det nuvarande missionsläget ställer särskildt fyra kraf på Kristi församling.

För det första behöfves det *kraft* för arbetets utförande. Den oss föreliggande uppgiften är öfvernaturlig. Lika väl skulle vi kunna försöka med en spade gräfvu upp och kasta i hafvet Afrikas eller Asiens kontinent som utan öfvernaturlig kraft söka lyfta de svartes världsdal ur dess vidskepelse eller förvandla Asiens urgamla traditioner. Men denna öfvernaturliga kraft står verkligen till vårt förfogande. Vi äga en mäktig häfstång, genom hvilken vi kunna utföra detta verk. Och i hänförelsen öfver denna upptäckt må vi väl utbrista: »Gif mig en fast punkt att stå på, och jag skall lyfta världen!» Vi hafva i Guds löfte denna fasta punkt och i trons bön den kraft, genom hvilken vi kunna lyfta världen. Om det icke funnes en enda kristen utanför dessa väggar, skulle vi ensamma kunna gå ut och vinna denna värld för Kristus, om vi nämligen trodde på Gud, såsom den första kristna kyrkan gjorde. Vi äro flera än de tolf, än de ett hundra tjugu, än de fem hundra; vi äro bättre organiserade, hafva bättre uppfostran, större rikedomar. Vi hafva på alla möjliga sätt företrädet. Men är det så äfven i fråga om det mest nödvändiga — *trons bön*? Hafva vi verkligen begagnat *denna* makt? Är det icke, hvad vår tids kristna djupast behöfva: att återvinna den orubbliga öfvertygelsen om böns kraft samt att begagna denna så länge glömda hemlighet, det apostoliska förebedjandet i tro? Hafva vi verkligen

bedit? Vi hafva arbetat, organiserat, annonserat, samlat statistiska uppgifter, men hafva vi *bedit* så, som vi *kunde*? Hafva vi verkligen i vårt arbete begagnat oss af den allmakt, som genom bönen vill ställa sig till vårt förfogande? Hafva vi missionärer själfva erfarit böns kraft? Hafva vi ute på fältet samlat omkring oss en liten krets af troende bland våra infödda bröder? Hafva vi förenat oss med dem för att lära dem icke endast bedja utan äfven *öfvervinna* de stora hindren i vårt arbete, vinna afgörande segrar öfver våra fiender? Hafva de infödda kristna i oss lärt känna bönmänniskor, Gudsmänniskor? Och uppstiger det från våra missionssällskap i hemlanden som en väldig rökpelare af trons bön till hjälp för den lilla hårdt ansatta, kämpande skara, som därute har att möta onskans makter? Jag vet, att det bedes. Men hafva männe icke de otillfredsställande resultaten delvis sin orsak i vårt sätt att bedja? Är icke det nödvändigaste för vårt arbete *kraft*, vunnen genom *trons bön*?

Ett andra kraf, som det nuvarande missionsläget ställer på Kristi församling, är *lämpliga ledare*. Vi möta i dessa dagar en uppvaknande orient. Hela Asien har vaknat — från Japan till Indien, från Korea i Östern till Persien i Västern, från Kina till Turkiet — hela detta väldiga Asien med en befolkning mer än två gånger så stor som Europas, mer än fyra gånger så stor som Afrikas, mer än sex gånger så stor som Nord- och Sydamerikas tillsammans, större än halva världens. Ställer icke detta förpliktelse på Kristi församling? Asien, släktets vagga, civilisationens födelseplats, Västerens lärare, modern till alla stora hedniska religioner i världen, Asien har till sist vaknat. Och hvad skall väl Västeru svara på Österns kallelse? Skall detta rop på personliga krafter besvaras? Skola *män* vara redo att gå? Gud gifve oss män! Vi behöfva de bästa unga männen, män, som kunna lösa de

stora problemen därute, män med kunskap, män, som icke blott själfva skapa en litteratur, utan äfven fostra den kyrka, hvilken nu befinner sig på det späda barnets ståndpunkt, till att med tiden alstra en egen, själfständig litteratur. Vi behöfva män med ledaregåfvor. Vill icke du, som af Gud fått sådana gåfvor, komma öfver och hjälpa oss?

Så är det ett tredje kraf, som det nuvarande missionsläget ställer på Kristi församling, och där hvar och en kan vara med. Här behöfvas offer. Genom bön och offer, dessa två gyllne kedjor, som binda hemförsamlingen vid församlingen därute, kan hvarje troende taga del i detta härliga arbete. Guds folk i hemlanden behöfver vakna upp öfver att de hafva ansvar för sin förvaltning af det jordiska goda. Vi behöfva så att säga komma åt själfva hjärtat inom den kristna församlingen. Där hafva vi den största af alla tillgångar, en väldig, ännu slumrande kraft.

Den behöfs i och för världens evangelisering. Och Gud vare pris! Det finns en stråle af hopp! Jag hade aldrig väntat att få se, hvad mina ögon detta år hafva skådat. Gud har genom Lekmännens missionsrörelse i Amerika börjat väcka de kristna i hemlanden. Afton efter afton, i stad efter stad har jag sett skaror af ett till två tusen män, ledande affärsmän, samlade ända till tre timmar för att med intresse och hänförelse lyssna till föredrag om missionen och sedan i tre dagar egna sin affärs-mannabegåfning till uppgörande af planer för den stora saken: Guds rikets utbredande. Jag ser framför mig män, som gifva öfver hälften af sin inkomst till missionen, därför att de gripits af denna nya ande, offerandets ande. Från hela världen ställdes en vädjan till bela Kristi församling, och från hela församlingen ställdes en vädjan till hvarje enskild. Och just denna vädjan från *hela* Kristi församling grep lekmännen, såsom intet enstaka upprop här eller där kunnat göra, och den hade till resultat: villighet att offra.

För det tjärde uppställer det nuvarande missionsläget som villkor för framgång i arbetet *sammanhållning* och *enhet* bland Guds folk. Och hur mäktiga äro ej de skäl, som i dessa dagar mana oss till enhet! Vi se, hur motståndarna samlar sina krafter. Ett enadt Östern kräfver ett enadt Västern. Och vidare, hafva vi väl råd att splittra våra krafter, när framför oss ligga vidsträckta, ännu icke besatta fält, som vi äro kallade att intaga? Hafva vi icke också alla en och samme Fader? Hafva vi icke alla en och samme välsignade Herre och Mästare, hvilken vi tillhöra och hvilken vi tjäna, som icke endast, då han var här nere, bad, att vi skulle vara ett, utan som beder härom denna stund, då han i kärlek böjer sig ned till oss? Hafva vi icke den Helige Andes tvingande kärlek? Går icke hans verk ut på att förena oss till ett? Kan väl det vara omöjligt, som Gud uppställt som mål, som vår Frälsare bad om, som Anden arbetar på?

Enhetens store apostel säger i Ef. 4 kapitel: »Bevara Andens enhet» och åter: »Till dess vi alla hinna till enheten i tron.» *Trons* enhet synes aflägsen, så allvarliga äro de ting, som söndra oss. Men ännu innan vi hafva hunnit målet, kunna vi i

kärlek bevara *Andens* enhet. Aposteln säger icke, att vi skola »skapa» denna enhet utan »bevara» den. Vi skola icke vara blinda för det mått af enhet, som vi redan äga. Vi hafva så mycken gemensam grund. Vi tro på en Gud, en Herre, en Frälsare, vi se upp till ett och samma Hufvud; vi äro såsom lemmar i Hans kropp förenade i en Ande; vi dricka ur samma källa med lefvande vatten; vi få ledning och inspiration från samma heliga ord; vi ha en gemensam uppgift, vi ha samma mål. Ett omedvetet broderskap sammanbinder oss till en enda kärve — skola vi då icke i ett medvetet broderskap utföra ett gemensamt arbete?

Men vi stå icke blott på en gemensam grund, vi hafva äfven mycken gemensam svaghet. Ingen af oss vill vare sig för egen del eller med tanke på det samfund, han tillhör, intaga den fariseiska ställningen, att han tackar Gud för att han icke är som andra. En hvar af oss måste bekänna, att han kommit till korta i mångt och mycket. Vi förstå endels och därför ofullkomligt. Vägda på kärlekens vågskål, befinnas vi förvisso alla för lätta.

Men vi se icke blott vår egen svaghet, vi se äfven mycket godt hos andra. Vi se enskilda kristna eller hela samfund, inför hvilka vi komma på skam. Antingen de följa oss eller icke, se vi dem utdrifva djäflar. Ja, vi se Guds Ande verka ibland dem.

Vi ha också mycken gemensam orsak till tacksamhet för hvad Guds Ande redan fått utföra, ehuru vi så länge hafva bedröfvat honom och hindrat hans arbete. Ja, Gud vare lof för den enhet, som redan finns! Jag har nere på vårt fält i södra Indien sett alla Amerikas, Englands och Skottlands missionsällskap sammansluta sig till *en* kyrka: Sydindiens förenade kristna kyrka, med 150,000 medlemmar. Om vi så kunna enas ute på missionsfältet, hvarför kunna vi det icke här hemma? Om vi hafva enats här vid denna konferens, hvarför kunna vi icke äfven hädanefter vara ett, åtminstone i arbetet? Kunna vi icke enas i att göra Hans vilja, som kallat oss att vara *en* hjord under *en* Herde?

Göra vi det, då kunna vi möta de olika krafven. Då skall det blifva kraft uti trons bön; då skola vi erhålla personliga, ledande krafter; då skall hvarje kristen i kärlekens offervillighet taga del i det välsignade arbetet; då skola vi få se den enhet, som är ett villkor för seger i arbetet. Och så kunna vi bevara *Andens enhet*, tills vi alla hafva hunnit *trons enhet*. Amen.

Kulturbilder från det inre af Kina

eller

samhället, sådant det är.

Af Nath. Högman.

II.

Det upplopp i vår stad, som jag förut skrivit om, och som drabbade regeringens saltaffär, hade ock sin rot i orättfärdighet och underslef från tjänstemännens sida, då de genom falsk vikt systematiskt plockade folkets pen-

gar i sina fickor. Tack vare polismästarens rådighet räddades nederlagshuset från mordbrand och fullständig tillintetgörelse. Att han så kraftigt skyddade en af folkmeningen redan dömd inrättning, kostade honom emellertid hans post. Genom sina stadsfullmäktige tvingade folket honom att inlämna sin afskedsansökan. Borgmästaren, som hålles ansvarig inför de högre ämbetsmännen för allt som sker inom hans jurisdiktion, skyddade, för att förebygga en anklagelse, att utbetala 800 täl i ersättning. Affärsföreståndaren i sin tur stoppade denna summa i sin egen ficka och rapporterade till sin förman i Yun-cheng, att skadan vid npploppet varit så obetydlig, att de ej ansett sig böra taga emot någon ersättning. Stadsfullmäktige, med en mycket inflytelserik lärare i spetsen, förbittrades nu öfver att mandarinerna af de allmänna medlemmen utbetalt ett oberättigadt ersättningsanspråk och hotade att anmäla saken för guvernören. För att gifva effekt åt sina hotelser utskickade de kallelser till domsagans 44 rotar, att dess ledande män skulle infinna sig vid marknaden i juli för att »tala reson», d. v. s. ställa till upplopp. Nu inkallade emellertid mandarinerna kavalleri och gjorde stadsfullmäktige personligt ansvariga för hvad som möjligen komme att hända. Detta tog skruf. Dagen gick fridfullt till ända. Fyra soldater voro beordrade att hålla vakt vid vår dörr.

* * *

Men det som under det sista året mer än något annat varit ett sannskyldigt plågoris för den fredsälskande, idoga landtbefolkningen, är det röfvarband, som haft sitt högkvarter i $1\frac{1}{2}$ svensk mil från vår stad. Bandets kärntrupp, som håller samman i lif och död, består egentligen blott af ett 30-tal bofvar, hvilka veta att sälja sina skuldbelastade lif så dyrt som möjligt, härdade i otaliga strapatser och massmördare, hvar och en af dem. Till denna kärntrupp sälla sig ibland ända till 100 å 200 banditer, men dessa äro mer ostadiga och draga sig, då faran är stor, ofastast tillbaka. En trio, som ingått formligt fotrödrälrag, utgöres af denna vilda skaras bländt ålydda ledare. Den egentlige höfdingen har fått ett så fruktansvärdt rykte, att hans blotta namn verkar som en trollformel. Väpnade med de bästa bakladdningsgevär, revolverar och skarpa svärd hålla dessa röfvar t. o. m. regeringens soldater, som äro sämre beväpnade, på afstånd och i fruktan. Då bandet tågar in i en by, vågar ingen göra motstånd. Den som så gör, nedhngges obarmhärtigt. De rikes hem uppsökas först. Rum efter rum visiteras, de unga kvinnorna skändas, silfver och dyrbarheter bortföras. Ur stallet tagas mulåsnor och hästar. Ofria bakbinda de den gamle hnsfaderns händer och föra honom som fånge till någon undangömd grotta för att sedan af hans anhöriga utpressa en hög lösepenning. På vägarna öfverfalla de resande, plundra, råna och mörda. Båtar, som ligga vid de olika färjeställena utmed Gula floden, föra de utför floden och försälja. Ingen vågar opponera sig. Då står lifvet i fara. Nu i juni rådde midt under den bråda hveteskoriden riktig anarki i trakten s. o. om Hoyang. Genom att bilda frivilligkårer sökte befolkningen skydda sina byar. Natt och dag höllo de vakt, ingen vågade ut på vägar eller åkrar, och det öfvermogna hvetet fick stå och förfaras af brist på skördemän. Då ändtligen blef den försam-

lige borgmästaren tvungen att rekvirera militär, något som alltid uppskjutes i det längsta för undvikande af därmed förenade utgifter. Rövvarne skyndade nu att befästa sig i en gammal folktom fästningsby. Förutom den lilla kavalleriskvadron på 80 man, som anlände, förhörde borgmästaren öfver 100 f. d. röfvarer, hvilka mot hög betalning och löfte om förlåtelse för alla förnt begångna brott lofvade att gå ut mot sina förra kamrater. Det var en hemsk trupp att äse förbrytaretyper allesammans, väpnade likt en hop vildar med alla möjliga vapen. Dagen förut voro deras hufvuden icke värda mycket; i dag voro de »rättvisans tjänare». Hårtill kommo så frivilligkårerna ute på landet, hvilka redan hade omringat rövvarbyn och nu blott väntade förstärkning. Det borde ju nu hafva varit en lätt sak att gripa bandet, men brist på enhetlig ledning samt feighet förstörde alltsammans. Då ingen fiende syntes, lät den löjtnant, som började anfallet, sin trupp i sakta mak rida in genom den öppna porten. Strax innanför låg en friluftsteater. På den öppna scenen hade rövvarne ambragt en gammal kanon, som de öfvertäckt med mattor, så att ingen anade något oråd. Då ryttarne voro midt framför, afsköts ett skott. Tre man jätste hästar lågo där i sitt blod, två för att aldrig mer resa sig. De öfriga gjorde helt om och flydde hals öfver hufvud; den lejda truppen af f. d. röfvarer samt frivilligkårerna upplöste sig i panisk förskräckelse. Det tros allmänt, att löjtnanten hade tagit mutor af höfdingen, ty dels var det lejdt folk, han först sände i elden, dels fanns ju ingen giltig anledning att så hastigt slå till reträtt. Nu voro rövvarne åter herrar och hade andrum. De olika byarna hemsöktes på ett fruktansvärdt sätt med riktiga straffexpeditioner. Ny militär anlände snart, red några veckor omkring i bygden planlöst och utan leduing samt lät höfdingen med sitt folk undkomma för att för tillfället fortsätta sin verksamhet på andra orter samt återvända hit, då militären är borta.

Det är till detta samhälle, Gud sändt oss med sitt mäktiga, omskapande evangelium. O, att sanningens surdeg fluge syra igenom icke blott enskilda utan genom dem äfven samhällsskick och styrelseformer! Men f. n. utestänger den kinesiska regeringen de kristna från allt inflytande på allmänna angelägenheter och förvägrar dem många medborgerliga rättigheter, bl. a. rösträtt. Arma folk och land! Vi synas dock nu hafva folkets öra och förtroende såsom aldrig förr, och det är med hänförelse evangelister och kolportörer berättas om den välvilja, som möter dem ute i bygden. Senapskornet skall växa till ett stort träd, och lyckligare tider och förhållanden skola stunda äfven för Kinas folk i den mån Kristi evangelium får blifva en makt i hjärtan och lif. Komme den dagen snart!

Det är en underbar Guds nåd, att vi under allt detta fått gå så oantastade. Jag red i somras alldeles ensam förbi en by, där blott några timmar förut 3 mord föröfvats, och man kunde vänta att se röfvarer i hvar buske. Själva mandarinerna omgaf sig på sina resor med en hel militäreskort. Att vi få gå så oantastade, är nog, näst Guds nåd, vetskapen om att ett attentat mot en utlänning skulle föra saken fram för de högsta myndigheterna och framkalla särskildt stränga åtgärder. —

Denna skildring är afsedd att gifva en inblick i de samhällsförhållanden, som råda härute, samt att mana till bön för detta olyckliga land, dess folk och styresmän.

»När de rättfärdige hafva öfverhanden, är det stor högtid; men få de ogudaktiga makten, får man leta efter människor.»
Ordsp. 28: 12.

Något om våra kapell i Kina.

»Vidga ut platsen för ditt tjäll, låt spänna ut tältet, under hvilket du bor, och spar icke; förläng dina tältstreck och gör dina tältpluggar fastare. Ty du skall utbreda dig både åt höger och åt vänster, och din säd skall taga hedningäländer i besittning och låta befolka ödelagda städer. Frukta icke, ty du skall icke komma på skam; blygs icke, ty du skall icke vara utskämd.»

Jes. 54: 2—4.

Våra kapell börja blifva för små. 'Då »Guds husfolk», för hvilka de ju i första hand äro ärnade, intagit sina platser, finnes ingen plats för hedningarnas skaror. Detta är ju i själfva verket en glädjande företeelse, ett bevis på att arbetet utvidgar sig. Hitintills hafva vi icke behöft bygga mera än ett kapell, detta på grund af att i hvarje större kinesiskt hus alltid finnes den s. k. anhallen, en samlingsal för större familjefester, som ganska väl lämpar sig till gudstjänstlokal.

Nu måste vi dock bygga tre nya kapell, i Puchow, Chiechow (Haichow) och Ishih. Hvarje kapell beräknas med inredning kosta omkring 3,000 kronor.

Puchow-församlingen har under flera år gjort insamlingar i hopp om att kunna bidraga med åtminstone hälften af summan. Den har ej hunnit så pass långt ännu, men som tomt där ej behöfver köpas, blir den summa, som åtgår, mindre.

Broder Wester skriver, att de vid årets slut, då allt är billigare, ämnade köpa virke och vid nyåret börja bygga. Församlingarna i Ishih och Haichow besitta, ej så stor ekonomisk bärkraft men vilja dock göra, hvad de kunna, äfven de.

Den dag, då vi på dessa tre platser kunna samlas i ändamålsenliga, rymliga lokaler för att lofsjunga Herren, skall vår glädje blifva stor.

»Och främlingarna, som hafva slutit sig till Herren för att tjäna honom och för att älska Herrrens namn och så vara hans tjänare — — — dem skall jag låta komma till mitt heliga berg och gifva dem glädje i mitt bönhus.»
Jes. 56: 6—7.

Aug. Berg.

Brist på tro är roten till nästan alla våra synder och alla våra svagheter. Och hur skola vi komma ifrån denna brist om icke genom att se på Jesus och åktigfva på Hans trofasthet?

Hudson Taylor.

Fröken Gertrud Halldorf

anlände efter en lycklig resa till Shanghai den 10 oktober. Hon skriver:

»Vi mottogos på Kina Inlandmissionens hem med så mycken värme och hjärtlighet, att vi genast kände oss hemma på Kinas jord. Nästan strax mötte mig den frågan, hvarför jag kom ensam från Sverige, och om det ej fanns flera unga, som känt Herrrens kallelse att gå ut till det stora Kina.

Om måndag komma jag och mina kamrater att fortsätta resan till språkskolan i Yangchow. Jag längtar så mycket till arbetet på fältet och hoppas innerligt, att den nu stängda språkdörren genom mycken bön och arbete småningom skall öppnas. Säkert skall Herren vara nära och hjälpa äfven i detta, såsom Han allt hittills ledt och hjälpt.»

Vår unga syster har anländt till Kina under en stormig tid. Må missionens vänner i trogen förbön ihågkomma henne!

Ett nytt Kina.

Af de underrättelser, som dagligen ingå från Midtens rike, har det nog för alla blifvit klart, att mandschuväldets afton är kommen, och att ett i politiskt och socialt hänseende nytt Kina skall framgå ur de inbördes fejder, som nu sönderslita landet. Händelsernas utveckling har hittills försiggått med en oväntad snabbhet. En uy författning har redan sett dagen, och det är knappast läugre en strid, som utkämpas mellan den kejserliga makten och upprorsmännen, utan en strid mellan de »nyfödda» republikanerna och dem, som fordra en konstitutionell monarki.

Hittills hafva icke några oroande meddelanden kommit oss till handa angående våra missionärens belägenhet. Vi hafva all auledning att tacka Gud härför men ock att fortfarande bedja honom hålla sin skyddande hand öfver dem och de infödda kristna.

Bedjen äfven Herren gifva dem, som äro ledare inom olika missioner därnte, nåd och visdom för hvarje trångmål, som kan uppstå!

Bedjen honom förkorta dessa dagars nöd och kamp, på det ordnade förhållanden må inträda med så litet blodsutgjutelse och lidande som möjligt!

Bedjen, att det nya Kinas adelsmärke måtte blifva rättfärdighet i styrelse, i förvaltning och socialt lif!

Hemmet för missionärernas barn.

Om Gud vill, kommer hemmets invigning att äga rum den 30 nov. Af för detsammans nppförande erforderliga medel, kr. 28,000, hafva hittills influtit kr. 22,524,17, för hvilka gåfvor vi tacka Herren, vetande, att de äro gifna för Hans namns skull.

Östern i Västern.

I Storbritannien och Irland finnas omkring 300 kinesiska studenter. För två år sedan började i London sju eller åtta af dessa, som voro troende, att regelbundet samlas till bön och bibelstudium. Detta blef uppslaget till bildande af en kristlig kinesisk studentförening, hvars medlemmar skulle göra till sitt mål att söka stärka hvarandra i Guds och Jesu Kristi kunskap samt söka föra ännu hedniska studentkamrater till Kristus. Den unga föreningen har i höst börjat utgifvandet af en publikation, *Östern i Västern*.

Det är ett manligt, djupt allvarligt språk, som i denna tidskrift möter oss. Den kinesiske utgifvaren skriver bland annat:

»Under bön hafva vi gjort oss den frågan, hvarför vår förening icke mer kunnat utbreda Kristi rike blaud våra studentkamrater. Och vi hafva härvid kommit till insikt om att hvad som gjorts, har utförts af blott några få medlemmar, medan de öfriga nöjt sig med att spela en passiv roll . . . Såsom förening kunna vi icke vänta stor välsignelse, om detta sakernas tillstånd får fortvara. Vi behöfva ibland oss ett djupare bönelif och mer personlig uppoffring men äfven något medel till främjaude af en närmare sammanslutning. Det förra kunna vi erhålla blott genom att komma i närmare beröring med Herren själf; det andra hoppas vi erhålla genom denna publikation.

Många följa oss med sina blickar . . . vår Herre själf, våra hemmavarande bröder, våra troende studentkamrater öfver hela världen och alla, som önska vårt väl både här och där. Vi äro få till antalet men hafva stora förmåner och ett det viktigaste fält för vår verksamhet. Må vi hörsamma vår kallelse och begagna det tillfälle, som bjudes oss . . . Vi hålla före, att Jesu Kristi religion är den enda sanna, den, som till sist skall vinna seger, och vi veta af erfarenhet, hvad Kristus kan göra och har gjort för den enskilde, för samhällen, för hela folk. Om vi hafva denna öfvertygelse men icke med alla medel söka göra den spridd, då äro vi bland alla människor de uslaste och mest själfviska.»

Må Guds folk äfven i Sverige bedja, att Guds välsignelse må hvila öfver denna förening af kinesiska troende studenter och dess tidskrift!

En kristen statsman.

Med engelsmannens, *Sir Robert Hart*, nyligen timade död har en högst märklig, ovanligt begåfvad personlighet gått nr tiden, en man, hvars namn under många år varit känt öfver hela Kina. Redan som helt ung, år 1854, kom Hart ut till Kina samt tillvann sig med hvarje år allt större förtroende i detta land, som han hade gjort till sin uppgift att tjäna. År 1896 blef han generalinspektör för hela det kinesiska tullverket och postverket, och under hans skickliga ledning gjorde dessa institutioner oerhörda framsteg. Hart var äfven synnerligen verksam för spridande af västerländsk bildning i Kina samt för utjämnande af stridigheter mellan detta land och europeiska makter. På sin höga och viktiga post sökte han som *kristen* statsman tjäna Kinas högsta intressen, och

omöjligt är att säga, hur mycket gagn Kina haft af denne mans trogna och oegennyttiga tjänst.

Åter och åter gaf han äfven det varmaste erkännande åt missionen. Kort efter boxareupproret skref han i en mycket spridd engelsk tidning: »Missionärerna hafva utfört ett utomordentligt arbete. De hafva predikat evangelium; de hafva öppnat sjukhus och kliniker; de hafva inrättat lägre och högre skolor; de hafva grundat kristna samhällen; de hafva studerat inhemska frågor; de hafva riktat litteraturen. De hafva, i korthet sagdt, vid hvarje tillfälle; som erbjudit sig till undervisning eller välgörenhet, varit i verksamhet — och ändå röna de sådant motstånd!»

Sir Robert Hart skulle emellertid få bevittna, att kristendomen i Kina just efter blodsåret 1900 fick en starkare utbredning än någonsin, ja, att under de senaste tio åren flera kineser upptagits i den kristna kyrkan än förut under nittio år, räknadt från den evangeliska missionens begynnelse i detta land.

Hvilket värde Sir Robert Hart satte på Bibeln, framgår af följande. Kort före sin död skref han till Brittiska och Utländska Bibelsällskapet: »Då jag just nu skulle börja en ny checkbok, kom den tanken för mig, att jag icke kunde göra bättre än inviga den första checken åt Bibelsällskapet. Edert verk är väldigt, och det goda, I fått utföra, är af oberäkneligt värde.»

Checken lydde på 2,000 kronor.

Gud gifve, att många män sådana som Sir Robert Hart ville ägna sina krafter och gåfvor åt de hedniska folkens höjande!

En viktig missionspublikation.

Den fortsättningskommitté, som vid världsmissionskonferensen i Edinburg tillsattes, och för hvilken dr J. R. Mott är ordförande, kommer från och med nästa års början att utgifva en tidskrift med rubrik *The International Review of Missions*. Målet med denna publikation blir att lämna en öfverblick öfver hela den kristna kyrkans missionsarbete, att söka föra missionens vänner till en djupare uppfattning af missionens betydelse, grundsatser och metoder. Dess fullkomligt internationella karaktär gör, att den vill tjäna alla missionsarbetare och alla missionsfält genom att lämna meddelanden om de erfarenheter och rön, som gjorts på det ena eller andra fältet. Tidskriften vill icke göra propaganda för något särskildt sällskap men söka utveckla den känsla af enhet och samhörighet, som bör besjåla hela Kristi församling i och för den stora, gemensamma uppgift, som åt henne anförtratts.

Utgifvare af tidskriften blir den af många i vårt land kände pastor *J. H. Oldham*, sekreterare inom fortsättningskommittéen.

En liten Gideon.

För våra små missionsvänner.

(Insändt af *Anna Erihsson*).

En kvinnlig läkaremissionär berättar från ett besök i en by följande:

En stor avgudafest inträffade, då vi voro där, och många, som voro på väg till templet, stannade i vårt kapell. Bibelkvinnan tog tillfället i akt och talade med

dem som kommo, om Jesus och hans makt att hjälpa och frälsa. Några buro med sig en stor avgud, som de satte på en stol i rummet. »Denne gud kan ej hjälpa sig själv, än mindre er», sade bibelkvinnan. »Om I slän honom, kan han ej göra motstånd.» En liten kinesisk livlig gosse lyssnade med vidöppen mun till hennes tal. Medan de andra sågo på, hur vi behandlade de sjuka, tänkte han på, vad han hört. I ett nu hördes en väldig krash. Gossen hade gått ut och kommit in igen med en stark bambukäpp. När ingen gav akt på honom, passade han på och gaf bilden dräpslaget, så att den föll i stycken. Många av de närvarande sågo helt förskräckta ut, medan andra skrattade. Bibelkvinnan tog sig anledning av händelsen att fastslå de sanningar, hon förut framhållit, och bad alla vända sig från de stumma avgudarna till den sanne och levande Guden i himmelen. Den lille gossen betraktade sitt verk och förklarade: »Det är sant, vad hon säger. Den här guden kan inte höra mig, och jag vill aldrig mer tillbedja honom. Jag skall bli en Jesu efterföljare.»

Hur många av er, små vänner, kunna med sanning säga som denne lille gosse?

Redovisning

för till Barnens Hem influatna gåfvor under oktober månad.

11 kr. från J. H.; 2 kr. från frk. L., konditoriet, Vadstena; 50 kr. från S. J. N., Mariestad; 15 kr. från »varmt intresserad», Gefle; 5 kr. från herr B., fru J. och kapten K., Jönköping; 10 kr. från J. Lj-st, Skelderhus.

In natura: 1 bolster från A. B., Malmö; 1 brödbårde från E. B., Sthlm; 6 örngått, 1 duss. dammhanddukar, 6 servietter, 2 vaser, 1 nickelsockerskål, 1 försörare, 1 brödtallrik, 1 par ljusstakar med manschetter, 1 pak. ljus, stälvisp, saltkar, spillkum, fråg, klädsträck kudde, äppel, ägg, 1 korg med läs, 2 duss. trädknappar från vänner i Vadstena gm Ch. A.; 1 järnsäng, 1 bolster från fru D., Ekhamra; 1 läda frukt, 1 påse torkade päron, 11 m. mattor från M. K., Misterhult; 1 korg frukt från A. S., Nynäs; 2 broderade borddukar från J. P. B., Sthlm; 4 stolar, 1 tafla från S. S., Sthlm; 3 bundtar (öfver 100 nitr) hemväfda gardiner från vänner i Skärstad; 1/2 duss. handdukar från fru T., Kristiania; 1/2 duss. kökshanddukar, 1 par lakan, 2 kuddar med örngått, vispar, träskedar, smörspadar, fiskrensare, 2 skurlådor för knifvar från J. P., Sparsör; 1 duk från E. F., sjukhemmet, Karlskrona; 1 läda frukt från F. v. O., Grenna; 1 duk och 12 servietter från d:o; 1 matta från fru L., Sthlm; 1 lampa, 1 fällstol, 1 tafla från A. T., Sthlm; 1 filt, 1 hvitt sängtäckte från H. S., Vedum; 1 gräddkanna från lilla Astrid; 2 kuddar, 1 längd gardiner från E. F., Herrljunga; 1 tekauna med sil från S. J., Vara; 1 porstinslöhna från d:o; 1 duss. handdukar från J. L., Herrljunga; 1 stoppadt lapptäcke från A. A., Jkpg; 2 kuddar från fru H-en, Jkpg; 2 d:o från fröken E., Jkpg; 1 hvitt sängtäckte från fru H., Jkpg; 2 d:o från A. E., Jkpg; 2 par lakan från E. B., Jkpg; 1 par d:o från B. L., Jkpg; 2 örngått från fru B., Jkpg; 2 d:o från fröken Th., Jkpg; 1 d:o från fru F., Jkpg; 2 d:o från fru H., Jkpg; 1 duss. handdukar från fru M., Jkpg; 1 d:o från fru W., Jkpg; 1 d:o från M. T., 1/2 duss. kökshanddukar från fröken H., Jkpg; 1/2 duss. d:o från fröken E., Jkpg; 1/2 duss. d:o från fru T., Jkpg; 1 tvättpåse från H. T., Jkpg; 2 lufter gardiner från Sjöholms Efr., Jkpg; 1 1/2 duss. näsdukar från fröken E., 1 väckurur från herr Th., 6 tvåkoppar, 3 gräddkannor, 1 senapskanna, 1 smörask, 4 saltkar, div. post- och skrivpapper, stälpenor, gummi, 2 böcker från vänner i Jönköping; 1 1/2 duss. servietter från fröken C., Sthlm; 1 kudde, från H. L., Skellefteå; 3 burkar sylt, 1 å la d'aubeform, 1 korfkarott, 2 servietter, 1 emalj. mjölkkruka från vänner i Umeå gm A. B.; 10 st. järnsängar med sängkläder från L. H., Rödmanö; 18 små och 11 stora örngått från H. L., Sthlm; kulörta lyktor, tennsoldater från d:o; 2 duss. handdukar från Lilla syföreningen i Örebro; 1 duss. barnservietter från en barnvård i Kumla; helt

inöblemang till ett rum från K. och J. B., Tranås; en porstinservis, S. T., Sthlm.

Allt med innerlig tacksamhet mottaget.
Löne Herren *hvarje* sin skaffare!

»Äfven ifrån i dag är jag densamme» Es. 43: 13.
Lofsång häfves oss. Ps. 147: 1.

Redovisning

för influatna medel till »Svenska Missionen i Kina» under oktober månad 1911.

No		Kr. Ö.
984.	S. J., Örebro, »Tackoffer för af Gud beredd sommarhvila»	50: —
985.	En vän, gm C. A., Vadstena	3: —
990.	E. F., Lidhult, Flisby, gm E. B....	25: —
994.	E. D., Kärrgrufvan.....	8: —
995.	J. J., Ruda, Gisebo.....	10: —
996.	H. M., Grenna.....	5: —
997.	Kollekt i Ölmostads kyrka gm E. S., Brötjemark.....	25: —
1000.	Onämnd	25: —
1001.	H. & A. L—k, Linköping.....	100: —
1004.	Kollekt i Johanneskyrkan, Kumla, gm. E. S.	36: 26
1005.	D:o i Byrsta gm d:o	13: 20
1006.	D:o i Brånsta gm d:o.....	11: 03
1007.	D:o i Hörsta gm d:o	18: 60
1008.	D:o i Sannahed gm d:o	29: 46
1009.	D:o i Mossby gm d:o.....	6: 92
1011.	Kinagrupper i Göteborgs K. F. U. K. halfårsunderhåll för A. Forsberg gm K. M. A.	600: —
1014.	P. G. P., Erikshill, Borås	1,500: —
1015.	Ungdomsföreningen Senapskorpet, Habelsbohet, gm T. B., Elgarås...	15: —
1018.	Ur en sparbössa	3: 25
1021.	Kollekt i Haekvads kyrka den 1/10 gm A. N.	21: —
1022.	Fyllnad gm d:o	4: —
1024.	Resehidrag af ungdomsföreningen i Källby gm F. A. S.	5: —
1025.	D:o af Kinne Vedums mfg gm A. J.	5: —
1026.	Onämnd, Broby	5: —
1028.	Kollekt vid Kistegården gm J. F., Fors, Ullervad	21: 56
1029.	D:o i Leksberg gm J. L. L.	4: 30
1030.	M. A:s sparbössa, Lockerud, Mariestad	15: 15
1031.	Kollekt i Mariestad gm A. H., Mariestad	41: 81
1032.	S. L. S., Sthlm	25: —
1036.	K. F. U. M., Sthlm, till familjen Beinhoffs hemresa från Amerika, gm P. W.	360: —
1037.	K. F. U. M., Örebro, till d:o gm d:o	80: —
1038.	H. R. gm E. G., Skärfsta, Sollefteå	20: 70
1039.	E. R. gm d:o	1: —
1042.	Kollekt i Hörle gm N. H.	8: 60
1043.	Hörle K. U. F. gm d:o.....	10: —
1044.	Missionsvänner i Hörle gm d:o.....	11: 40
1046.	C. L., Störvik, till J. Andersons utbildning	950: —
1047.	Kollekt i Störvik	17: 75
1048.	D:o i Öfvansjö kyrka	73: 05
1049.	D:o i Åshammar	13: 38
1050.	Sparbössemedel från J. A. A.	4: 70
1052.	C. V. C., Töreboda, i st. för en blomma på Josef Holmgrens graf... ..	10: —
1054.	K. V. H., Sthlm.....	10: —
1055.	»Ett litet tackoffer» från O. S. gm J. S.	10: —
	Transport	4,213: 12

N:o		Kr. Ö.
	Transport	1,863: 37 5,740: 14
1080.	T. H. till inköp af något för hemmet för missionärernas barn	50: —
1082.	K. S., Dufbo, till hemmet för missionärernas barn	3: —
1085.	E. O. till d:o gm M. F., Herrljunga	1: —
1086.	M. J. till d:o gm d:o	2: —
1087.	Inkomsten af en liten kaffefest, till d:o gm d:o	14: 50
1090.	S. J., Örebro, till Tsa Ching ho's underhåll	100: —
1091.	D:o hyresbidrag för Hancheng	30: —
1092.	D:o till möblering af hemmet för missionärernas barn	50: —
1110.	M. Ö. till d:o	100: —
1111.	N. A. till hemmet för missionärernas barn	15: —
1112.	A. T., Helsingborg, till Liu-Pan-shi's underhåll	25: —
1113.	A. B., Sthlm, samlade 1-, 2- & 5-öringar på grund af uppropet: »De behöfva icke gå hort», till hemmet för missionärernas barn	10: —
1114.	A. B. & E. B., Sthlm, till Wangs underhåll	50: —
1115.	J. S., Malmö, till »Pärlans» underhåll	50: —
1123.	Kollekt i Farsbo, till kapell i Hai-chow gm A. P. L.	6: 60
1124.	J. J., Tranås, till Chén K'uen's underhåll	200: —
1125.	»Ett tackoffer till Gud för våra tre små» från L. & A. V., Göteborg, till en evangelists utbildning vid seminarium	75: —
1128.	L. H. L., Visby, till H. Linder att användas efter eget godtyckande i missionens tjänst	16: —
1129.	Till en gosses underhåll	25: —
1130.	G. S., Sthlm, till fem evangelisters underhåll	1,000: —
1131.	Tjänares i B. inbesparing genom försakande af elfva-kaffet, till hemmet för missionärernas barn, gm A. K.	55: —
1147.	Från offerfest i Hassle till d:o gm S. A., Brodderud	61: 40

Summa under okt. månader kr. 9,543: 01

Under jan.—sept. månader kr. 88,057: 70

Under jan.—okt. månader kr. 97,600: 71

Med varmt tack till hvarje gifvare.

Och må de, som känna ditt namn, fortrösta på dig; ty du öfvergifver icke dem, som söka dig, Herre. Ps. 9: 11.

Missionärernas namn och adresser.

Th. och S. Sandberg, Carl och E. Blom, Fredrika Hallin, D. Landin, J. Olsson: *Yüncheng*, Sha.
 Andrew och E. Ericson, Agnes Forssberg, Maria Björklund: *Ishih*, Sha.
 Frida Prytz, Maria Nylin: *Puchowfu*, Sha.
 Verner Wester: *Chiechow*, Sha.
 Hugo och M. Linder, N. Svensson: *Tungchowfu*, She.
 Nath. Högman, Olga Ahlman, Anna Eriksson: *Hanchenghsien*, She.
 Ida Andersson, Anna Rosenius: *Hoyang*, She.
 Maria Pettersson, Maria Hultkrantz: *Sinanhsien*, Ho.

Rikard och H. Andersson, Anna Janzon, Emma Anderson, M. Ringberg: *Honanfu*, Ho.

Obs! Till alla dessa adresser bifogas: *N. China via Siberia*.

Gertrud Halldorf: *Yangchow*, Ku. N. China, via Chinkiang.

De hemmavarande missionärernas adress: S. M. K:s exp., 8 Malmtorgsgat. Stockholm C.

Hans Stjärna i Östern.

Kalendern »Hans Stjärna i Östern» har nu utkommit och, som vi tro, uti ett mer tilltalande format än förut och med mer lättläst stil. Dess innehåll är mer rikt och intresseväckande än förr. Bland de 17 olika uppsatser, den innehåller, vilja vi här endast omnämna följande: »Något ur Josef Holmgrens lif», af hans son, teologie studeranden Fritz Holmgren; de synnerligt gripande berättelserna: »Chang Niang» af fru Sandberg och »Süljen» af fru Bergling, den senare af särskildt intresse för missionens unga vänner och synnerligt lämplig som berättelse för söndagsskolan, samt »Guds verk bland miao-folket» af redaktionen. Vidare förekommer en teckning af den nyligen hemgångne missionsvännen A. T. Piersons lif, som säkert skall intressera många.

Vi tro, att den lilla kalendern kan blifva till stor välsignelse för främjandet af missionens arbete i Kina, om den tillvinner sig stor spridning, och bedja därför alla vänner till Guds rikets utbredande att godhetsfullt bidraga härtill samt att med första insända rekvisition å det antal ex., som önskas. Priset är liksom föregående år 1 kr. för kart ex. och 75 öre för häft. med 25 % rabatt, då minst 5 ex. samtidigt rekvireras eller köpas på missionens expedition, 8 Malmtorgsgatan, Stockholm.

Försäljning för Svenska Missionen i Kina

anordnas af sällskapet för denna mission torsdagen den 7 december i K. F. U. K:s lokal, Brunnsgat. 3.

Gåfvor mottagas tacksamt förutom på S. M. K:s exp., Malmtorgsgat. 8, 2 tr., af

Fru Maria Berg, Handverkaregat. 28 1 tr.	Frk Emma Beskow, Danderydsgat. 8 n. b.
Frkn. M. och N. Cavalli, Kungsträdgårdsgat. 22 3 tr.	Fru Isabel Faxé, Birger Jarlsgat. 15 3 tr.
Fru Bell Fries, Barnhusgat. 10 3 tr.	Fru Elin Holmgren, Kungsgat. 35 1 tr.
Fru Elisabet Landgren, Regeringsgat. 99 n. b.	Frkn. T. och J. Lilljeqvist, Malmskillnadsgat. 31 1 tr.
Fru Agnes Lindahl, Mälaretorget 19 n. b.	Fru Olga Magnusson, Handverkaregat. 23 A 3 tr.
Frkn H. och M. Pettersson, Odengat. 53 4 tr.	Frk. A. och L. Schön, Skeppsbron 28 3 tr.
	Frk. S. Storckenfeldt, Engelbrektsgat. 6 A 3 tr.